

РЕШЕНИЕ

№ 3765

гр. София, 04.06.2013 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, IX КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 31.05.2013 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Полина Якимова

ЧЛЕНОВЕ: Доброслав Руков

Диляна Николова

при участието на секретаря Ванюша Стоилова и при участието на прокурора Бончева, като разгледа дело номер **3739** по описа за **2013** година докладвано от съдия Полина Якимова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 – 228 от АПК във връзка с чл. 63, ал.1, изр. 2 от ЗАНН.

С решение от 10.07.2012 г., постановено по н. а. х. дело № 23619/ 2011г. по описа на Софийски районен съд, НО, 103 състав е отменено Наказателно постановление /НП/ № 05 243/ 21.10.2011 г., издадено от директор офис „С.” - ТД на НАП С., с което на А. С. Г., в качеството му на управител на [фирма] за нарушение на чл. 7, ал. 3 от Кодекса за социално осигуряване, на основание чл.355, ал.3 КСО е наложено административно наказание глоба в размер на 847,19 лв.

Така постановеното решение, в срока и по реда на чл. 211, ал. 1 от АПК, вр. чл. 63, ал. 1 от ЗАНН, е обжалвано от името на административно–наказващия орган. Релевирано е основание за неправилно приложение на материалния закон по съображения, че нарушението по чл. 7, ал. 3 КСО е резултатно, обективира се чрез бездействие, което е довършено с изтичането на законоустановения срок за внасяне на осигурителните вноски за м. 01.2010 г. съгласно чл. 7, ал. 3 КСО. Вредоносният му резултат се изразява в накърняване от една страна на осигурителните права на лицата, а от друга – засяга се функционирането на бюджета. Нарушението е извършено от физическо лице управител, който по аргумент от чл. 145 ТЗ носи отговорност за причинените на дружеството вреди. Без да оспорва датата и начина на встъпване на Г. в длъжността управител на [фирма] касаторът настоява, че след 25.03.2011 г. ответникът е

бездействал по отношение на задължението да се внесат осигурителните вноски за м. януари 2010 г., не е положил дължимата грижа и не е осигурил изпълнение на законовото задължение. Най-сетне, Г. е бил съдружник в [фирма] и всякога е могъл да се осведомява за хода на дружествените дела.

Искането до съда е за отмяна на решението и за потвърждаване на отмененото с него НП.

В съдебно заседание касаторът се представлява от юрисконсулт, който поддържа жалбата на посочените в нея основания.

Ответникът Г. не ангажира становище в тази инстанция.

Представителят на Софийска градска прокуратура изразява становище за основателност на жалбата.

Касационната жалба е допустима.

Подадена е от лице, легитимирано да обжалва, срещу акт, подлежащ на касационен контрол и в установения за това преклузивен 14-дневен срок.

Касационният контрол за правилност на оспореното съдебно решение, осъществяван от АССГ е ограничен от въведените с жалбата основания, с изключение на съответствието му с материалния закон и съществените процесуални изисквания, свързани със съществуването и упражняването на субективното публично право на жалба, за които следи служебно. Касационната инстанция обсъжда правни, а не фактически въпроси, поради което не събира и не преценява доказателства, а проверява само законосъобразността на изводите на решаващия съд. В тази връзка, при осъществения контрол, съдът намира, че фактическата обстановка, след анализ и преценка на събрания по делото доказателствен материал - показанията на св. А. /актосъставител/ и писмените доказателства, приобщени по реда на чл. 283 от НПК, вр.чл.84 от ЗАНН, е правилно установена по делото от Софийски районен съд, като не е допуснато съществено процесуално нарушение, свързано с процеса на събиране и преценка на доказателствените материали по делото или такова, довело до ограничаване процесуалните права на страните в административнонаказателното производство. Въз основа на доказателствата, събрани по делото, СРС е приел, че към момента на извършване на нарушението /а то е довършено на 28.02.2010г./, ответникът не е имал качеството длъжностно лице, което да отговаря за начисляването и разрешаването да се изплащат възнаграждения.

Решението е правилно.

Санкционната норма на чл. 355, ал. 3 КСО /редакция ДВ, бр. 99 от 2009г., в сила от 01.01.2010 г./ предвижда, че длъжностно лице, което начисли, не начисли и/или разреши изплащането на възнаграждения, без да са внесени дължимите за тях осигурителни вноски, се наказва с глоба в размер на невнесените осигурителни вноски, но не повече от 20 000 лв.

Съгласно чл. 7, ал. 3 КСО когато възнагражденията са начислени, но не са изплатени или не са начислени, осигурителят внася осигурителните вноски по ал. 1 и 2 до края на месеца, следващ месеца, през който е положен трудът. Следователно, независимо от начисляването или плащането на възнагражденията, след като е положен труд през даден месец, най-късно до края на последния работен ден на следващия месец осигурителните вноски са дължими. Но към визираната дата – 28.02.2010 г. Г., съдружник в [фирма], няма качеството управител и следователно не представлява длъжностно лице което начислява, респ. разрешава изплащането на възнаграждения в полза на осигурените от цитираното дружество лица. Изводът за недоказаност на

административното нарушение от субективна страна не се променя от съществуването на членствени правоотношения между осигурителя и ответника по касационната жалба. Нито те, нито последващото придобиване на качеството управител са от естество да рефлектират върху датата на довършване на нарушението. В хода на съдебното производство е настъпила законодателна промяна в чл. 355 от КСО, съставляваща по-благоприятен за дееца закон по смисъла на чл. 3, ал. 2 от ЗАНН. До влизане в сила на наказателното постановление е отменена разпоредба на чл. 355, ал. 3 с бр. 94 на ДВ /в сила от 01.01.2013 г./ и по този начин за нарушението по чл. 7, ал. 3 от КСО липсва относимо наказание в чл. 355 от КСО. По-благоприятната нормативна уредба изключва санкционирането на длъжностното лице, което начисли, не начисли и/или разреши изплащането на възнаграждения, без да са внесени дължимите за тях осигурителни вноски с глоба в размер на невнесените осигурителни вноски. Като относима санкционна норма за извършеното нарушение не може да бъде определена и разпоредбата на чл. 350 вр. с чл. 349 от КСО. Съгласно посочените законови текстове, компетентни административно-наказващи органи за извършени нарушения на разпоредите на част първа от КСО се явяват ръководителят на Националния осигурителен институт или упълномощено от него длъжностно лице, докато процесното НП е издадено от органи на НАП.

Ръководен от гореизложеното и на основание чл. 221, ал.2 и чл.222, ал.1 АПК, вр.чл.63, ал.1, изр.второ от ЗАНН, Административен съд София-град, IX-ти касационен състав

Р Е Ш И :

ОСТАВЯ В СИЛА решение от 10.07.2012 г., постановено по н. а. х. дело № 23619/2011г. по описа на Софийски районен съд, НО, 103 състав.

Решението не подлежи на обжалване.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: